

Algemeen dagblad, 15 september 1962

WELSPREKEND AFSCHIED

Prof. dr. I. C. van Houte gaf academische status aan de orthopedagogiek

IN de historische Lutherse kerk aan het Spui die thans als aula bij de Universiteit van Amsterdam in gebruik is heeft prof. dr. I. C. van Houte gistermiddag zijn afscheidscollege gegeven als buitengewoon hoogleraar in de orthopedagogiek. Het is daar, op dezelfde plaats waar befaamde

kanselredenaars soms duizenden en meer kerkgangers tegelijk onder hun gehoor hadden en waar generaties theologen hun opleiding in het spreken ontvingen, een welsprekend afscheid geworden. Niet alleen door de gloed en de vaardigheid waarmee de scheidende hoogleraar en anderen gedurende twee-en-een-halfuur aan het woord zijn geweest, maar elsprekend ook door de warme getuigenis van verknochtheid aan de opvoedkunde van het gebrekkige kind en de waardering van de man die hiervan – tot op het hoogste niveau – zijn levenswerk heeft gemaakt. (...)

Het was prof. mr. J. Valkhoff, secretaris van de Senaat die hier het college van curatoren en de recot magnificus vertegenwoordigde die prof. I.C. van Houte dank bracht voor hetgeen deze te Amsterdam als hoogleraar heeft verricht. "Gij hebt de orthopaedagogiek aan de Universiteit van Amsterdam haar academische status gegeven", zo merkte prof. Valkhoff op, "dat hij had gegeven op de wetenschap die prof. Van Houte als pedagoog in bredero zin ook gehad heeft voor het wetenschappelijk onderwijs aan deze universiteit."

Dorpsschool

Prof. I.C. van Houte is zijn loopbaan bij het lager onderwijs in een Zeeuwse dorpsschool begonnen. Van Rotterdam kwam hij naar Amsterdam, waar hij zich aan de opbouw van het buitengewoon onderwijs wijdde. Na dit onderwijs ook als inspecteur gediend te hebben, besloot hij zich op de wetenschappelijke studie toe te leggen. Vanwege het Nutseminarium voor pedagogiek werd hij na de oorlog benoemd tot bijzonder hoogleraar. Ook was hij directeur van het pedotherapeutisch instituut. Later benoemde de universiteit hem tot buitengewoon hoogleraar

Thans begint de wetenschappelijke opleiding van orthopedagogen aan de univ. van Amsterdam vaste vormen aan te nemen. Prof. Van Houte, die intussen ook belangrijk voorbereidend werk heeft verricht voor een wettelijke regeling van het buitengewoon onderwijs, blijft na zijn emeritaat de postdoctorale opleiding nog dienen.

Sociaal aspect

HET afscheidscollege was gewijd aan het sociale aspect van de orthopedagogiek. Prof. Van Houten kende aan dit sociale aspect in verschillende opzichten een beslissende betekenis toe; bij het wetenschappelijk onderzoek, bij diagnose en therapie, wat dit laatste betreft zowel bij het praktische werk als bij het omschrijven van de doelstelling en grenzen der pedotherapeutische Wetenschappelijke hulp bij de opleiding van instructeurs voor de zg. home training noemde hij een dringende vraag en met klem wees hg op de betekenis van een gedetailleerde kennis van het milieu bij dit alles. Prof. Van Houte noemde het vraagstuk van de zwakzinnig verklaring "een nog niet geheel opgehelderde zaak" en bond de orthopedagogen op het hart niet te werken met een virtueel beeld van de pupil maar met het beeld van de sociale werkelijkheid. Het feit dat er ondanks alle orthopedagogische voorzieningen in ons land nogf altijd een onvoldoende sociaal rendement is, zag hij als een van de aanwijzingen dat men bij het onderzoek nog veel te leren heeft. Het verband tussen de maatschappelijke status en de methode ontbreekt vaak bij het onderzoek, aldus prof. Van Houte. Een te weinig kritisch onderzoek brengt een gebrek aan preventieve zorg met zich mee. Ook wees hij in dit verband op het gebrek aan follow up bij het onderzoekswerk. Prof. Van Houte besloot met twee wensen: Men late het onderzoek volkomen zijn en men beïnvloede de gezinnen zo, dat de kinderen teruggeplaatst kunnen worden. Wij hebben pas een waarlijk „open" wereld als de gebrekkigen daarin opgenomen kunnen worden en hun deel aan verantwoordelijkheid erin dragen, aldus prof. Van Houte. «